

Władza ta przedstawi sprawę do decyzji Ministrowi Spraw Wewnętrznych wraz z wszystkimi do niej odnoszącymi się aktami.

§ 7. Kto sprzeciw uzasadnia tem, że używa tego samego nazwiska, które proszący przybrać zamierza, winien przedstawić swoją metrykę urodzenia lub inne dowody wykazujące prawo jego do używania nazwiska o które chodzi.

Jeśli do sprzeciwu nie dołączono wyżej wymienionych dowodów wezwie władza sprzeciwiającego się do uzupełnienia braków i wyznaczy w tym celu odpowiedni termin; termin ten nie będzie krótszy niż trzy tygodniowy i nie dłuższy niż trzymiesięczny; nie może on również upływać wcześniej niż w dni 90 od dnia ogłoszenia zamierzonej zmiany nazwiska w dzienniku urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej.

Niezastosowanie się do wezwania władzy może spowodować odrzucenie sprzeciwu przez Ministra Spraw Wewnętrznych dla braku legitymacji prawnej ze strony sprzeciwiającego się.

§ 8. Jeśli w sprawie zamierzonej zmiany nazwiska nie wpłynął żaden sprzeciw w myśl art. 4 ustawy z dnia 24 października 1919 r. lub jeśli wniesiony sprzeciw został przez Ministra Spraw Wewnętrznych odrzucony, władza administracyjna (I i II instancji po złożeniu przez proszącego opłaty za zmianę nazwiska, o ile od niej w całości zwolniony nie został, wyda proszącemu akt zezwolenia na zmianę nazwiska, umieści ogłoszenie o udzieleniu zezwoleniu na jego koszt w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej, oraz zarządzi adnotację w aktach stanu cywilnego.

§ 9. Czynności przekazane w niniejszym rozporządzeniu tak władzy administracyjnej I jak i II instancji spełnia na obszarze miasta st. Warszawy Komisarjat Rządu.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
W. Raczkiewicz

Minister b. Dzielnicy Pruskiej
Dr. J. Trzciniński

679.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 1 października 1921 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministrem Skarbu w przedmiocie ustanowienia cen drzewa budulcowego, zajętego w lasach prywatnych na cele odbudowy.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drewno budulcowe i opałowe (Dz. Pr. № 20 poz. 229) zarządza się co następuje:

§ 1. Ceny drzewa budulcowego na pniu (za 1 metr³—metr sześcienny), zajętego w lasach prywatnych na podstawie rozporządzenia z dnia 2 września 1920 r. (Dz. Ust. № 89 poz. 586) w ilości ponad normę ustaloną

w art. art. 2 i 3 tegoż rozporządzenia, określać będą w każdym poszczególnym wypadku na podstawie średnich cen targowych właściwi wojewodowie.

Od decyzji wojewody właścicielowi lasu oraz osobom wymienionym w art. 5 rozporządzenia z dnia 2 września 1920 r. (Dz. Ust. № 89 poz. 586) przysługuje prawo odwołania się w terminie 14 dniowym od dnia zawiadomienia do Ministra Robót Publicznych, który rozstrzyga ostatecznie w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Odwołanie się nie wstrzymuje wykonania zarządzeń wpływających z zajęcia drewna.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą od dnia ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc rozporządzenie z dnia 23 kwietnia 1921 r. w przedmiocie ustanowienia cen targowych drzewa budulcowego, zajętego w lasach prywatnych na cele odbudowy (Dz. Ust. № 41 poz. 252).

Minister Robót Publicznych:

G. Narutowicz

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

J. Raczyński

Minister Skarbu:

w z. *B. Markowski*

680.

Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej

z dnia 17 października 1921 r.

o zmianie taryfy opłat dla lekarzy aprobowanych.

Na podstawie § 80 niemieckiej ustawy procederowej i art. 6 p. b ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. Dzielnicy Pruskiej (Dz. Praw P. P. № 64 poz. 385) zarządza się co następuje

§ 1. Rozporządzenie z dnia 11 lutego 1921 r. dotyczące zmiany taryfy opłat dla lekarzy aprobowanych (Dz. Urzęd. Ministerstwa b. Dzieln. Pr. № 9 poz. 46) zmienia się w następujący sposób:

- a) Opłaty, wymienione w taryfie opłat dla lekarzy aprobowanych z dnia 30 grudnia 1919 r. (Dz. Urzęd. Min. b. Dz. Pr. z roku 1920 № 15 poz. 148) podwyższa się o dalsze 200 odsetek w stosunku do norm, ustanowionych rozporządzeniem z dnia 11 lutego 1921 r., z wyjątkiem opłat za czynności dla kas chorych, wymienione w taryfie opłat pod liczbą 4: za czwartą i dalsze porady i pod liczbami: 5 a, 5 c, 5 g, 14, 17, 20, 24 a, b, c, 25, 26, 28, 29, 33 a, b, 34, 35, 37 c, d, e, 38 za czynność pierwszą 39, 40, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 54 a, b, 56 a, b, 60 czynność pierwsza 62, 65, a, d, g, h, 71, 96, 97, 101 a, b, 102, 104, 105, 106 a, 110, 116 czynność pierwsza 117, 119 a, 121, 122, 123, 127, 132 a, b, 141, 142, 143, 144, 145 a, b, 148, 157, 158, 163, 165, 172, 173, 174, 175, 181, 182, które się podwyższa tylko o dalsze 100 odsetek.
- b) Czynności, wymienione w taryfie opłat dla lekarzy aprobowanych z dnia 30 grudnia 1919 r. pod liczbą 188, opłaca się według umowy.